

B. n. har en Merudgift af 3,611 Kr. 25 Øre, idet der vel er opført 36 Kr. 75 Øre mindre i Lønningstillæg for Tjeneste udover 6 Maaneder til Underforporaler og Menige, men 3,648 Kr. mere i Alderstillæg for Underofficerer. Ligesom i tidligere Budgetforslag er nemlig det Antal af Underofficerer lagt til Grund for Beregningen, som i Marts Maaned af det sidstforløbne Finantsaar oppebar deslige Tillæg.

Paa B. o. er optaget et Beløb af 1,000 Kr. til hver af de 2 som Generalkommandolæger fungerende Overlæger, angaaende hvilken Post man tør henvide til Anmærkningen til samme Underkonto for 1889—90.

For 1848 stete Dispensationen af Lægemidler ved Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn ved de ved Hospitalet ansatte Underlæger. Paa Grund af Dispensationens stærkt tiltagende Omfang og en i det nævnte Aar stedfunden Indskrænkning af de paagjældende Underlægers Antal blev det imidlertid umuligt for dem ved Siden af deres øvrige Gjærning at beskrive den ommeldte Funktion, og der blev derfor i 1848, foreløbig som en rent midlertidig Foranstaltning, ansat en Farmaceut som Dispensator ved Hospitalet. Den saaledes trufne Ordning er siden forbleven i Kraft, uden dog at Posten som Dispensator er bleven nævnt i de organisatoriske Love for Hæren. Men ved Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren er det fastsat, at Farmaceuten ved Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn skal lønnes som Korpsslæge efter sin Tjenstealder.

Medens Posten saaledes herved maa siges at have vundet lovmæssig Anerkjendelse som vedvarende, og Dispensatoren idetmindste med Hensyn til Lønning er stillet lige med en Klasse af Hærens pensionsberettigede Embedsmænd, er der ikke tillagt den her omhandlede Funktionær Pensionsret. Da imidlertid det med Posten forbundne Arbejde er blevet større og større, dels paa Grund af det stigende Antal Sygedage, dels ved at der ogsaa fra Søværnets Side er blevet paalagt Dispensatoren et ikke ringe Arbejde, og da Dispensatorens Forretninger derhos foruden i Henseende til Omfang tillige paa Grund af dens ansvarfulde Bestaffenhed fuldelig kunne stilles ved Siden af en Korpsslæges, skjønner man ikke rettere, end at Billighed i høi Grad taler for, at den Paagjældende ved at tillægges kongelig Udnævnelse og Pensionsret stilles paa lige Fod med Korpsslæger i Hæren.

Ministeriet attraar derfor, som under Specifikationen til Konto B. g. anført, Bemyndigelse til at foranstalte den for Tiden som Dispensator ved Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn ansatte Cand. pharm. Alfred Gleerup tillagt kongelig Udnævnelse med deraf følgende Pensionsret.

Til Konto D. Udgifter til Sygevæsen.

Udgiften pr. Sygedag er ligesom i Finantslovsforslaget for 1889—90 ansat til 1 Kr. 50 Ø. Den virkelige Udgift for hver Sygedag i 1888—89 har udgjort omtrent 1 Kr. 83 Ø.

Til Konto E. Udgifter til Beklædning og deslige.

b. 1. Bedligholdelse af Overmunderingsfager.

Merudgiften fremkommer saaledes:

Ved Merindkaldelser ved Sundhedstropperne.....	44 Kr. 88 Ø.
„ Forandring af Slidsfatser.....	38,848 — 75 —
	38,893 Kr. 63 Ø.
Ved Mindreindkaldelse ved Godfolket udover den konstante Styrke.....	102 — 90 —
Salt....	38,790 Kr. 73 Ø.

Med Hensyn til Merudgiften ved Forandring af Slidsfatser skal man oplyse:

Ved de Erfaringer, der ere indvundne i de forløbne Aar, er man kommen til Erkjendelse af, at de Satser for Slid paa Afdelingernes Munderingsfager, som vedtoges under Behandlingen af Finantslovsforslaget for 1875—76, ikke overalt have passet til de virkelige Forhold, idet ved nogle Afdelinger Munderingsforvaltningen stadig giver et Understud, ved andre et Overstud. Endvidere maa Slidpengene, navnlig for Godfolksregimenternes Bedkommende, nu anses for mindre tilstrækkelige end dengang. Tildels hidrører dette fra Hensyn til Mandskabet; saaledes gjøres der nu af Sundhedshensyn en langt større An-